

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrta leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Kako misli pameten Nemec o „Nemcih“ na Spod. Štajarskem.

Že mnogokrat smo povdarjali, kolikšna nespamet je na Spodnjem Štajarskem govoriti sploh o kakem nemškem ljudstvu, katerega v resnici niti ni. Če bi pri nas nemštva vlada na umeten način ne vzdrževala, tedaj bi Nemcev pri nas sploh skoro nič ne bilo. Kmetstvo je namreč popolnoma slovensko, meščanstvo je pa ponemčeno slovenstvo s primesjo nekoliko nemških uradnikov, kateri se pri nas nastavljajo, da zdrabijo delajo. Edino prav bi bilo štajarsko deželo razdeliti v dve politični enoti. Do Spiefelda nad Mariborom bi smel segati nemški del dežele. Spodnje Štajarsko bi pa moralo biti ločeno od Gradca in imeti popolnoma svojo lastno upravo. Potem bi zavladal mir med obema narodoma, kar bi bilo njima in tudi avstrijski državi v največjo korist.

Vsak pameten človek je tega mnjenja in zato celotno moramo na to delovati, da ta namen kar najprej dosežemo. Tudi pametni Nemci mislijo tako, ker Nemci od zdrab, katere na Spodnjem Štajarskem delajo, nimajo nič dobrega pričakovati, ampak se bodo zato morebiti še bridko kesali. V Hartbergu na Srednjem Štajarskem izhaja nemški časopis „Ring“, ki je ravno tega prepričanja kakor mi. Tamkaj piše neki pristen Nemec — ne nemčur — zanimivo razpravo o spodnještajarskih narodnih razmerah. Ko je slišal zmiraj govoriti in ko je čital v časopisih, da je spodnja štajarska dežela nemška in da samo par Slovencev tu stanuje, odločil se je sam priti na Spodnje Štajarsko in spoznavati tukajšnje razmere. Potoval je tri leta po naših krajih in nazadnje je zapustil naše kraje s čisto drugimi mislimi, nego jih je imel o narodnih razmerah takrat, ko jih je še poznal samo iz časopisov. Vsakomur priporočamo, da čita to razpravo v lanskem letniku gornjega časopisa

„Ring“. Da pa tudi drugi rojaki izvedo, kako pameten Nemec sodi o „Nemcih“ na Spodnjem Štajarskem, v ta namen navedemo v kratkem vsebino te zanimive nemške razprave.

Začnimo s kmetiskim prebivalstvom. Kaj pravi omenjeni pisatelj — imenuje se J. Simler, o kmetiskem ljudstvu na Spodnjem Štajarskem? Pravi, da je tri leta spoznaval kmete v naših krajih, nazadnje se je pa prepričal, da na celim Spodnjem Štajarskem ni več nemških kmetov nego samo eden, in ta se imenuje Dirnberger, prevžitar v Škofji vasi pri Vojniku. Razun tega je našel samo še dva nemška naseljence, nekega Geipele iz Aša na Češkem in nekega Frica Albertija iz Saksanskega. Nemški pisatelj Simler pravi, da so ti trije kmetje vsa nemška kri, kar je živi danes med kmetovalci na Spodnjem Štajarskem. Vse drugo so Slovenci, ali pa taki kmetje, ki so bili rojeni Slovenci, ki so pa sčasoma vsled svoje budalosti postali nemčurji ali nemškutarji. Nemčurji ali nemškutarji se pa ne morejo šteti k Nemcem, ker ni mogoče, da bi bil kdo v resnici Nemec, če ima slovenske starše. Simler začuden pravi, da je videl na Spodnjem Štajarskem, da je mnogokrat oče Slovenec, sin se pa šteje za Nemca, da je izmed dveh bratov eden Slovenec, drug pa trdi, da je Nemec, izmed dveh sester ena Slovenka, druga strastna nemčurka. Videl je da se je oče pisal Vrečar, njegov sin pa že Wretschel, eden brat Vošnjak, drugi pa kot nemškutar Woschnagg. V Štorah je slišal klicati nekatere nemškutarske kmete, ki so bili ob volitvah od Nemcev podkupljeni: „Mi smo Nemci“. Ko se je pa Simler začel s temi kmeti razgovarjati, prepričal se je, da še niti niso vedeli, kako se kruh v nemškem jeziku imenuje. V Vitanju je slišal nemškutarja Kokoschinogga, stričnika mariborskega dr. Kokoschinogga, da je ob neki priliki grozil: „Če ne bodo Nemci pridno v mojo gostilno hodili, tedaj jim pa že pokažem; Namesto Kokoschinogga bom zapisal na hišo

„Kokosinek“ in na ta način postanem seveda iz Nemca Slovenec.“

Nemški pisatelj Simler pravi, da sramu in jeze ni vedel kaj bi počel, ko je vse to videl. Sram ga je bilo takih ljudi, ki so rojeni Slovenci, ki so se pa štulili za Nemce. In ta Nemec, ki je res pristen Nemec, piše v nemškem časopisu „Ring“, da je sramota za nemški narod, da take ljudi priznava za svoje rojake, za Nemce. „Spodnja Štajarska“, tako pravi nadalje, „je pristo slovenska dežela, tako slovenska kakor sploh more biti katera dežela na svetu čisto enostopna.“ Nasproti svojim rojakom pa vsled tega vzkligne: „Strašno bode to spoznanje za vse one, ki se dajo nalagati, da je med kmetiskim ljudstvom na Spodnjem Štajarskem res kaj Nemcev, ako se bodo nekega dne prepričali, da je vse to laž in da v resnici o Nemcih na Štajarskem južno od Drave sploh ni ne duha ne sluha.“ Sklepa pa s pozivom, naj se noben pravi Nemec ne da še nadalje za nos voditi, da bi verjel, da so nemčurji Nemci, ker so v resnici le ostudni odpadniki in zaničevanja vredne pokveke.

Uprav strahovito obsodbo izreka Nemec Simler v gori imenovanem nemškem časopisu o mestnem prebivalstvu na Spodnjem Štajarskem. Pravi, da je tudi v mestih in trgih samo navidezno nemško prebivalstvo, v resnici je pa po njegovi sodbi nemštvo v naših trgih na jako slabih nogah. Res se po krčmah in uradih šopiri nemščina, toda to še ni dokaz, da je meščanstvo nemško. To je najbolj videti, ako se opazuje obhajanje meščanov s prebivalci z dežele. Tu je videti, da n. pr. v Celju, ki se šteje za nemško mesto, ni slišati ob-sejmskih dnevih na ulici niti ene same nemške besede. V cerkvah se mora po spodnještajarskih trgih in mestih rabiti slovenski jezik, ker bi sicer duhovnika skoro nihče ne razumel. Da bi trgi in mesta bila vsaj na videz nemška, stavijo se nemške

LISTEK.

Naš Pavle.

(Spisal Juraj Lubič.)

Ako pogledaš stereoskop življenja kaj vidiš? Ljuta borba za vsakdanji kruh, moralne skrbi, strasten boj za prvenstvo, bratomorna zavist v lastnem taboru, razjedajoče tekmovalstvo med narodi, vladoželjnost nepoklicanih faktorjev, neplodna, pogubonosna politika, vojske, bolezni — vse to se ti podi pred očmi.

Pač res! Človeško življenje je sila resno. Kakor temen oblak na nebu, tako se razprostira po človeškem obrazu senca skrbi, tuge, prevare, zakrivajoč jasni kolorit veselja. Človeška družba postala je že nekako apatična in le redkokedaj postane plamenček iz ohlajajoče se žrjavice. Treba je pahljače, ki taisto vsaj za nekaj časa oživi.

Malo je mož, ki čuti jo v sebi poklic in imajo tudi duševnih moči, človeško družbo vedriti, razveseljevati, jo spraviti iz pogubnega tira ter ji dati danes prepotrebno humoristično smer.

To se čuti osobito v malih krajih, na deželi. Družabno življenje hira in kdo ne čuje skoro slehrni dan obupnega vzklika: Dolg čas, dolg čas!

Povsod je treba moža, ki ume na fin način dati ton, kogar edina prikazen že veselo razburi duhove. Slehrni je srečen, da ga ima v svoji bližini, kajti vsaka beseda, vsak migljaj, da, celo molk napravi nanj komičen vtis. Komika pa tako blagodejno vpliva na trudno srce, kakor vpliva celir na razvijajočo se prirodo.

Tak mož je bil naš Pavle. Imenujemo ga „našega“, ker smo ga srčno ljubili, ker smo ga povsod iskali, ker brez njega nismo mogli biti; bil je takorekoč ud našega telesa.

Belokranjci ga ne bodo pozabili. Ko je svojo trudno glavo položil k večnemu počitku, tedaj jim je bilo, kakor da je solnce skriilo svoje žarko lice za oblake — na veke, kakor da jim je na mah usahnil vir veselega družabnega življenja, vsaj ga jim je neizprosna smrt takorekoč prav iz družbe vun iztrgala.

Naš Pavle!

Na sebi čisto navaden človek, vendar v svojem kretanju tako redka prikazen, prototip originalnosti. Dobrosrčen, ravnodušen, prijazen mož, šalivec brez primere, čudak.

V svoji zunanosti se je kazal pravega filozofa. Čemu elegantnost, čemu novošegen krog, čemu nakit! Človek se obleče, da je pokrit,

obleče tako, kakor njemu najbolj ugaja, kaj mu mar ta ali ona opazka, posmeh drugih. V tej zadevi se ni prav nič brigal za ljudi, vendar je samo za nje živel.

Okrogel lovski klobuk z dolgim sokolovim peresom, že brez fasone, brez vse barve, siva, zeleno obrobljena lovska bluza, pod njo telovnik temne barve, popolnoma odpel, da se je pod njim videla tudi odpeta pisana srajca brez ovratnika, na belam temelju modre in rdeče pasje ali konjske glave. Temnosive hlače zgubile so se v visoke škornje, iz katerih so trakovi nemarno vun viseli, hlače pa so visele na obrobljenih, le na pol zapetih hlačnikih. Navadna nikelnasta veriga z navadnim ključkom je bila pripeta na spodnji gumtenci telovnika, na njej pa je bila pritrjena srebrna ura — zlato uro z zlato dragoceno verigo je imel spravljeno doma v mizniku med starim železjem — kravata mu je bila brezpotrebna stvar. Misli si še gladko, šibko palico z debelo svinčenko, na katero se je nemarno opiral — pa imaš celega našega Pavleka. Tako si ga lahko videl v vseh letnih časih — mraza in vročine on ni poznal, bil je sila utrjen; ako je ob hudi vročini pokrtil slamnik, se je to zgodilo le zato, da so se ljudje smejali, kajti ta

šole, ki so prave ponemčevalnice in zavodi za poneumljenje slovenskih otrok. Nemec Simler, ki je vse to na lastne oči videl, se s gupcem obrača od teh ponemčevalnih šol in pravi, da so te šole ne le nespamet, ampak tudi nesreča ne le za Slovence, ampak tudi za Nemce same. Vpisovanje v te šole bi se po Simlerjevem sodbi moralo v resnici imenovati ne vpisovanje, ampak lovljenje nesrečne slovenske duše v kramplje na peljivce.

To pa vse skupaj ne prinaša ponemčevalcem blagoslova. Čujte, kaj pravi Nemec Simler v tem oziru o nemštvu v naših mestih in trgih. Pravi, da se opazovalcu razmer v naših ponemčenih mestih kaže jako žalostna slika, da rod-bine, ki se štejejo za nemške, strahovito naglo izumirajo. Pravi, da je povsod, kjer je hodil, slišal Nemce tožiti in tarnati, da v Slovenski Bistrici, v Konjicah, v Celju, v Podčetrtku, v Brežicah, v Sevnici itd. strašno naglo izumirajo takozvane nemške, v resnici nemčurske rod-bine in da jih izpodrivajo slovenske, ki se priseljujejo izmed kmetijskega slovenskega prebivalstva v mesta in trge. Nikjer na svetu še ni videl Nemec Simler, da bi mestne rod-bine v tako velikem številu izumirale kakor v naših nemčurjskih mestih in trgih. In kaj je po mnenju tega odkritosrčnega Nemca pravi vzrok te prikazni? Pravi, da je pravi vzrok te prikazni nasladnost in razuzdanost nemčurjskih rod-bin. Nemčurji so po njegovem mnenju, kakor je tudi res, največji neznačajneži in podleži, kajti če narod izdajo, zmožni so tudi vsake podlosti. Na sleparski način obogatijo, živijo pa razuzdano, njih zakoni so brez otrok, udajajo se vsem grdim strastem, tako da marsikateri pride na zadnje v norišnico ali si pa sam življenje vzame.

To je pač strašna sodba, pa, kakor ste se gotovo vsi prepričali, pravična sodba. Zato pa pravi, da je prava neumnost, ako Nemci pošiljajo na Spodnje Štajarsko tisočake, s katerimi podkupujejo slovenske odpadnike, da bi vzdržali navidezno nemštvo v naših slovenskih krajih. Nemci na tak način dobijo na svojo stran le največje lopove in neznačajneže, kakor kažejo natančno naprimer volitve v Vojniku ali pa v Celju.

To se bode pa na Nemcih samih grozno maščevalo. Simler namreč popolnoma resnično pripomni, da se s tem samo zadržuje vsak napredek v naši deželi. Nemci s tem bojem zoper Slovence to lepo deželo spreminjajo v puščavo, ker se Slovenci morajo bojevati zoper nemške pijavice in ne utegnejo posvetiti svojih moči gospodarskemu napredku. Zato pa kmetstvo ljudstvo gre s trebuhom za kruhom v Gradec, na Srednje in celo na Gornje Štajarsko. V Gradcu, v Lipnici, v Ljubnem, v Brucku, v Judenburgu itd. je že toliko Slovencev naseljenih, da jih je v nekaterih teh nemških mestih že ena četrtnina vsega prebivalstva. Zato Simler pravi, da je neumnost in naravnost greh, hoteti Spodnje Štajarsko ponemčiti, ker je nemogoče povsem

nemogoče in tudi nespametno in Slovincem in pravim Nemcem škodljivo. Nemci naj bi skrbeli za svoje ubogo ljudstvo na Srednjem in Gornjem Štajarskem, slovensko Spodnje Štajarsko naj bi pa pustili v miru, kajti drugače se utegne zgoditi, da na Spodnjem Štajarskem nič ne bodo dosegli in da se še celo kraji, ki so doslej bili čisto nemški, v nekaj desetletjih poslovenijo.

Čujte in strmite, kakšen nauk daje Nemec Simler na podlagi vsega tega svojim nemškim rojakom. Prihaja do ravno istega prepričanja, katero mi neprenehoma povdarjamo, namreč do gesla: „Proč od Gradca!“ Spodnje Štajarsko naj dobi svojo lastno upravo, svojega lastnega namestnika, in naj ima tudi lastno zastopstvo, sploh naj se Spodnje Štajarsko popolnoma prepusti Slovincem, ker pravih Nemcev tu itak ni, nemčurji naj se pa prepustijo svoji zasluženi usodi. Slovenci in tudi pošteni Nemci naj jih pahnejo kot grde izdajalce iz svoje srede, kajti kakor se gosenice morajo uničiti, da ne pokončajo bujnega rastištva, tako se morajo zatreti nemčurji, ki so škodljivejši in ostudnejši kakor gosenice. Ako se pa to zgodi, tedaj bo nastal mir v deželi in šele takrat si bosta Slovenec in Nemec podala roko v mir in spravo.

Morebiti marsikdo misli, da nismo pisali resnice. Prosimo vsakogar, ki bi nam ne verjel, naj se sam prepriča in si naroči nemški časopis „Ring“, v katerem bode lahko vse to in še mnogo bolj ostro in natančno popisano čital. Nas pa veseli, da se še nahajajo Nemci, ki izprevidijo, kako gnjilo in propalo je to spodnještajarsko nemštvo. To naj tudi vse, ki se imajo boriti z nemčurji, izpodbode k novemu pogumu, da bodo z navdušenjem vztrajali v tem boju do končne zmage. Ta boj je obenem boj za napredek v naši deželi, in če se nam posreči doseči zmago nad nemškimi sleparji in nemčurji, tedaj bo to v korist obeh narodov dežele, slovenskega in nemškega.

Zato pa delajmo vsi neustrašeno z združenimi močmi po geslu: Proč z nemčurjskimi gosenicami iz naših lepih krajev, proč z nemškimi zdražbarskimi uradniki, proč tudi od Gradca! Spodnja Štajarska Slovincem!

Slovensko vseučilišče.

(Govor g. pravnika Št. Sagadina na shodu slovenskih visokošolcev v Gradcu.)

Čenjeni tovariši! Dragi bratje Slovani! Ogromno Vaše število in Vaš radovoljni odziv k današnji manifestaciji slovenskega dijaštva že sam govori jasno in mi izdatno olajša stališče govoriti s tega mesta, kjer naj bi se le slišala mirna in premišljena beseda znanosti, o nezaslišanih krivicah, katere ima trpeti dijaštvo tukajšnjega vseučilišča radi svoje narodnosti.

Zgodovina slovenskega dijaštva na nemških avstrijskih univerzah, to je zgodovina narodnega mučeništva, preganjanja in sramotjenja, zgodovina vednega kršenja naših narodnih in lahko rabim

tudi izraz — človeških pravic. V tej zgodovini pripoveduje vsaka stran, da se nas smatra za manj vredne belote, katere zatirati, zaaramovati in preganjati ni samo dovoljeno, ampak nekaka častna zadeva naših narodnih nasprotnikov.

Slovensko dijaštvo se je tekom let temu že tako privadilo, da skoro ne čuti več udarcev, ki padajo na nas in mirno trpeč klofuto za klofuto, se tolaži z meglenimi upi v boljšo bodočnost. In če se enkrat vzdrami in postavi v bran, je to dokaz, da je nasprotnikova sila dosegla višek, da je prekorčila mejo potrpežljivosti.

In ravno današnji Vaš nastop, dragi slovenski bratje, govori, da se je tekom zadnjih dni napolnilo k dosedanjim krivicam toliko novih in tako nezaslišanih, da mora smatrati vse slovensko dijaštvo za neodpušljiv greh še nadalje molčati; neizogibna naša narodna dolžnost je, da svojim klevetnikom krepko s tega vzvišenega mesta, iz teh svetih dvoran zakličemo: Quousque tandem?!

Povodom dogodka v kavarni „Union“ v minolem tednu zagnalo je nemško-nacionalno časopisje graško proti slovenskemu dijaštvu brez vsake izjeme hrup in krik o slovenski nasilnosti, brutalnosti, sirovosti, in drugih še hujših lastnostih, za katere slovenski narodi niti primernih izrazov ne najdemo. K temu seveda še nesramno predbacivanje, da krši slovensko dijaštvo nemško gostoljubje, in poziv na nemško graško prebivalstvo, da začne proti vsemu, kar je slovenskega, prav sistematično gonjo.

In res se je vsled tega pritiska s strani nestrpne nemško-nacionalne klike začelo od graških kavarn in gostiln proti slovenskim gostom postopati na tako predrzen način, kakor še dosedaj nikdar. V javnih lokalih, katerih mnogo — notabene — je vzdrževalo slovensko občinstvo, se ne prepoveduje samo vstop slovenskim gostom, ampak se jim celo prepoveduje v medsebojnem občevarju se posluževati svojega jezika in se hoče ta nezaslišanost uveljaviti celo s pomočjo javnih organov.

Vse to nas sili, da v krepkih besedah s tega mesta izrazimo svoj protest proti takemu nečuvnemu postopanju. Protestirati moramo proti tendenciozni pisavi graških listov, protestirati proti temu, da se sistematično hujska nemško prebivalstvo proti Slovanom, ki ima od nas le dobiček in s katerim smo ravno raditega živeli dosedaj kolikor toliko v miru. Zlasti pa se moramo krepko zavarovati proti vednemu in vednemu predbacivanju, da bi bili gosti, katere se samo trpi. Kot državljeni imamo iste pravice do vseh državnih učnih zavodov kakor vsak drug narod države. Denar, s katerim so se Nemci zidale univerze, ko so naši pračotje s svojim življenjem branili državo sovražnikov, denar, s kojim se danes nemško šolstvo vzdržuje, je tudi naš denar, in mi bomo vedno zahtevali, da se nas na državnih zavodih smatra popolnoma enakopravnimi.

Z vsa odločnostjo se nam je zavarovati proti podlemu predbacivanju kakega uživanja nemške gostoljubnosti, katero predbacivanje je tem nižje, ker se nam vkljub vednim in vednim zahtevam odrekajo lastna vzgajališča na domačih tleh!

Reklo se bo morebiti, da bi bil tak protest pač zadeva Hrvatov in Slovencev, ne pa tudi dijaštva vseh drugih slovenskih narodov.

Bratje Slovani! Nemška nestrpnost, nemško sovraštvo ne pozna take razlike! Ampak teptajo in odrekajo se pravice vsemu, kar je slovenskega, naj si bo od severa ali juga. In proti temu se moremo varovati le, ako nastopamo proti nemškemu nasilju v krepko organizovani slovenski falangi.

V današnjem protestu, ki Vam ga hočem sedaj predložiti, naj vidi nasprotnik naš prvi skupni korak. Vsestranska organizacija vsega slovenskega dijaštva na temelju enakopravnosti in sloge pa bode naša skrb prvih bodočih dni!

Celjske in štajarske novice.

(„Brez denarja.“) Na cvetno nedeljo se bo torej v „Narodnem domu“ v Celju igrala igra „Brez denarja“. Kolikor se da sklepati iz dosedanjih gledaliških vaj, si bode ta večer slovensko

slamnik je imel tri nadstropja in je izgledal kakor kitajska pagoda, nadkriljena od dolgega pavovega peresa.

Kadar se je Pavle moral vreči v galo, in to je bilo redkokedaj, se mu je na obrazu bralo, da ni srečen; gledal je, da se je je kar najhitreje iznebil; čutili je že moral, da se v njej prav neokretno vede, zato pa gala obleke tudi ni prav nič imel v čislju, vrgel jo je doma, kamor je bilo — cilindar je imel svoj prostor navadno v kakem kotu na — tleh. Nad vse komično je bilo Pavleta videti v zimskem času. Nad gala obleko nosil je kratek kožuh, navadno s kožuhovino podšito lovsko bluzo, izpod katere je frak svoja dva konca prav šegavo metal na vse strani.

Naš Pavle torej v obleki ni bil izbirčen. Tudi ni prašal, ali mu je kak komad prikladen ali ne. Imel je načelo: najslabšemu krojaču se najslabše godi, tega je treba podpirati; zato je imel za svojega mojstra zadnjega krparja v mestu, kateremu je dal večkrat kaj delati samo zato, da je oni kaj zaslužil, obleko pa je navadno zmetal na kup brez vsega reda, ne da bi jo kdaj nosil. Svoje vsakdanje obleke se ni mogel iznebiti.

Nekoč je tujec, s katerim se je Pavle v krčmi dlje časa zabaval, taistega bluzo ne prav spoštljivo ogledoval.

„Kaj gledate?“ vpraša Pavle. „Ali se Vam ne dopade?“

Tujec se zasmije rekoč: „Lahko bi si že drugo bluzo kupili, ta je že doslužila.“

Naš Pavle, ki je razumel vsako šalo, se zadere:

„Kaj mislite, da nimam druge suknje! Več jih imam, kakor Vi; staviva, da jih imam najmanj trideset!“

Tujec se je začel krobotati in svoje zmage svest seže Pavletu v roko, rekoč:

„Nimate jih toliko.“

Deset litrov najboljšega vina!

Kmalu sta Pavle in tujec v stanovanju prvega premetala vse, kar je bilo notri — komad obleke pri Pavletu najti, to je bila že umetnost! Naštela sta skupaj dvajsetdeset raznovrstnih sukenj in — zmaga je bila na Pavletovi strani. Kogar je mogel v naglici dobiti, tistega je zvalil v krčmo, da je pomagal, dobljeno vino piti.

(Dalje prihodnjic.)

občinstvo moglo privoščiti umetniški užitek, kakršnega letos še ni imelo. Igra je res kaj popolnoma novega in kar najprimernejša za naš oder. Pribodnjič opozorimo na igro še natančneje. Danes opozarjamo cenjeno občinstvo od blizu in daleč, da ne zamudijo tega večera, kajti žal jim gotovo ne bo, če pridejo k igri „Brez denarja“.

(Umrli je) dne 26. t. m. v Gaberjih pri Celju gospod Janez Zupanc, vrl rodoljub in mnogoletni član ravnateljstva Celjske posojilnice, v 61 letu svoje starosti. V oporoki je obdaroval „Djaški dom“ z 2000 K ter dal za stipendijo enega celjskega gimn 6000 K Blag mu spomin!

(„Sokol“ v Celju) Celjski nemčurji se repenčijo kakor puran, ako se mu pokaže rdeča cunja, brž ko slišijo kaj o brhkih slovanskih „Sokolih“ in rdečih srjajcah. Ko smo zadnjič naznanili, da morebiti pride 2—3 tisoč „Sokolov“ in dr. Podlipny v slučaju, ako bode utegnil, zaigralo je pa celjskim barabam srce radosti in — žeje. Že dolgo ni bilo več pijače na — javne stroške v plačilo za slavne čine, s kakršnimi se je ta propala svojat odlikovala ob času češkega obiska vkljub naporom celjskih in celovških „redarjev“. Spet jih žeja. Toda to jim ne ugaja, da bi tokrat prišlo kar nekaj tisoč „Sokolov“ in da bi sami za red poskrbeli. Kajti celjski poulični lopov je le tedaj pogumen, če čuti, da ga ščiti „višja moč“, sicer tudi za pijačo ne nese svoje umazane kože na semenj. Mi pa teh dvomljivih beštij ne bomo vprašali, koga bomo v goste povabili, ako se bo nam poljubilo. Samo toliko za danes opozorimo želne pouličnjake in one, ki jih z nekim gotovim denarjem napajajo, naj so prav mirni in skromni. Zločin javnega nasilstva namreč ne zastari tako kmalu. Če izgovore glede naših ljubih sokolskih gostov samo še eno ne spodobno grožnjo, za ta slučaj jim jamčimo, da naš list prinese vse podrobnosti izza časa de moliranja dr. Sernečeve hiše pred tremi leti. Žal nam bode, če se nas izzove, da imenujemo n. pr. ime nekega udeleženelega nemčurskega doktorja in poskrbimo, da se mu za zmiraj jezik zaveže. Opozarjamo, da se v lopovski tolpi zmiraj nahajajo ovaduhi in da nam ti o svojih doživljajih marsikaj povejo, če jim groš ponudimo. In ti nam skrbijo tudi za dragocena dokazila. Svetujemo torej skromnost in krotkost ter opozarjamo na pregovor, da je pamet več vredna nego žamet.

(Poštne zadeve v Celju.) Celjski Nemci so dali v svojem listu brez vsakega povoda slovenske poštne uradnike nečuvno oblatiti kot podle ovaduhe, kar je v vseh krogih obudilo največje ogorčenje. Danes ne utegnemo o tem natančneje govoriti, energično pa pozivljamo c. kr. poštno ravnateljstvo, da vzame v svojo zaščito tako krivično napadene, državi in cesarju tako zvesto službe in pravstveno neomadeževane slovenske poštne uradnike, ki se sami ne morejo in ne smejo braniti. Zadoščenje brezpogojno zahtevamo! Kar se pa tiče resničnih ovaduhov, ki so baje bivšega celjskega poštne nadoskrbnika dr. Sartorija z denunciacijami prepodili iz Celja, sklicujemo se na akademično dostojanstvo dr. Sartorija samega in ga pozivamo, da jasno izjavi, ali ga niso ovajali baš nemčurski poštni uradniki, do čim mu Slovenci niso nikdar nič žalega storili. Celjske Nemce pa opozarjamo, naj vprašajo glede denunciacij nasproti Sartoriju „nemške“ poštne uradnike Tratenschegga, sedaj kontrolorja v Gradcu, Tschecha, poštnega škrobnika v Zidanem mostu, in Rescha, oficijala v Gradcu. Ti bi utegnili o tem kaj vedeti. Glede oblatenja poštenih in značajnih slovenskih poštne uradnikov v zadnji številki celjskega nemškega lističa pa c. kr. poštne ravnateljstvu nujno svetujemo, da v svrhu informacije strogo zaslži celjskega „nemškega“ poštne pomožnega uradnika Schuchaja in poštne asistenta Budešinskega. Ta dva in odpuščeni Zajška bi utegnili o celi stvari kaj natančnega vedeti. Toda prosimo, da to gotovo storite, g. c. kr. poštne ravnatelj! To bode v interesu ugeda c. kr. pošte, katere upraviteljem ste postavljeni. — Nasproti celjskemu narodnemu občinstvu pa sledeče geslo: ne ena sama nemška beseda naj se v bodoče v poštne uradnih v Celju ne sliši več iz slovenskih ust. To bodi odgovor na nemško podlost. Kdor bi se zoper to geslo zagrešil, no, ta že ve kaj!

(Promocija.) V soboto, dne 28. t. m., ob 11. uri dopoldne bode na graški univerzi promoviran doktorjem prava g. Radoslav Rajh.

(Nova provokacija s strani celjskega okrožnega sodišča.) Zadnjič smo bili prizanesljivi in smo svarili predsednika tukajšnjega okrožnega sodišča, da se ne osmeli nas še enkrat izzivati, najsi bi bilo tudi z eno samo nemško besedo. Danes smo pa zopet prejeli nemško razsodbo. Mi se pa ne bomo s temi gospodi več pričkali, če smatrajo primernim nas izzivati. Poslali smo vse skupaj naravnost na ministrstvo in se pritožili. Morebiti bode Körber tako ljubeznjiv, da nam napravi slovensko razsodbo. Nemških dopisov pa kratkoma ne moremo rabiti.

(Celjski delavci izražajo poslancu celjskega mesta, Pommerju, svoje zaničevanje.) Preteklo nedeljo so imeli celjski delavci javen shod, na katerem je poročevalec s spretno besedo bičal postopanje onih poslancev, ki so za krivili, da se je v državnem zboru sprejela vojna predloga, v sled katere se bo naša avstrijska armada zopet povečala. Ta novi zakon o pomnoženju števila novincev, bode ravno delavsko in in kmetsko ljudstvo najhuje zadel. Za ta trdi zakon pa je s posebnim navdušenjem glasovala tudi stranka, katere član je celjski nemški poslanec Pommer. To je seveda največja sramota za nemško ljudsko stranko, katere član je Pommer, sramota bi pa bila za ljudstvo, če ne bi svojemu poslancu za to grdo početje izreklo najhujše graje. Celjski nemški uradniki, ki so v prvi vrsti povzročili izvolitev Pommerja za poslance, molčijo s celo prusaško stranko vred o tem grdem postopanju Pommerjevem. Njim Pommer dovolj stori, če s svojimi butastimi govori v državnem zboru Slovence zasramuje. Če stori tako lopovstvo, kakor je storil, ko je bil zato, da se število novincev pomnoži, o tem celjska nemška uradniška stranka seveda molči, ker ve, da ni „nji“ v škodo ampak ljudstvu. Za blagor ljudstva pa celjska nemška uradniška stranka še nikdar ni nič koristnega storila. Zato je pa tem bolj veselo znamenje, da so vsaj celjski delavci brez ozira na narodnost temu ničvrednemu poslancu izrekli svojo grajo, ker je tak sovražen ljudstvu. Ne le grajo, najhujše zaničevanje so celjski delavci in obrtniki sklenili izreči drugim poslancem, ki so krivi, da se je bojna predloga sprejela, prav posebno zaničevanje pa temu za nikrnemu celjskemu poslancu. Nemškemu Pommerju torej zaničevanje. Tako govori ljudstvo. Ljudski glas je božji glas.

(Še nekoliko Pommerijade.) Celjski Nemci se grozno jezijo, da so delavci brez razločka narodnosti izrekli nemški ljudski stranki in njenemu članu, celjskemu poslancu Pommerju, svoje zaničevanje. Pravijo, da smo mi Slovenci krivi, da so delavci ta soglasen sklep storili, in da smo baje mi delavce na limanice speljali. Nam pač ni treba celjskega delavstva braniti nasproti tako neumnemu nemškemu sumničenju. Mi z zanimanjem zasledujemo gibanje tukajšnjega delavstva in srčno nas veseli, da ima delavstvo svoje samostojno politično mišljenje. Ne zahtevamo, da bi morali biti v političnem oziru popolnoma istega prepričanja, kakor smo mi. Me nimo pa tudi, da delavstvo ne more imeti nič zoper to, ako z zanimanjem njih gibanje zasledujemo. Kar se tiče nezaupnice Pommerju in ostalim poslancem, ki so glasovali za tako trdo breme, kakor je vojna predloga, se pač delavcem nikakor ne more zameriti, če izrazijo svojo nezadovoljnost. Čemu bi se pa delavstvo klanjalo baš Pommerju, temu najbrezvestnejšemu ljudskemu zastopniku.

(Celjsko meščanstvo in slovenska gimnazija.) Da popolnimo svoje poročilo o gibanju celjskega meščanstva za slovensko gimnazijo, pripomnimo sledeče. V rokah imamo 34 podpisov celjskih samostojnih obrtnikov, in teh 34 podpisov smo dobili, kar povdarjamo, še naknadno potem, ko smo že bili v našem listu objavili prošnjo 30 obrtnikov glede gimnazije. Onim obrtnikom, ki nam pa še niso poslali izjave za slovensko gimnazijo, toplo na srce polagamo, da mislijo nekoliko na svojo bodočnost in na svoj — kruh. Ne silimo prav nikogar, kdor noče biti svoj lastni prijatelj, naj pa to opusti. Toliko pa

povemo, da bomo mi po vsem Spodnjem Štajarskem skrbeli za točne priprave, kaj se ima zgoditi glede obrtnikov, ako bi se slovenska gimnazija iz Celja prestavila.

(31 celjskih rodbin ob kruh.) Navedli smo že celo kopico dokazov, kako brezvestno celjska prusko-nemška stranka s svojimi početji lastnim privržencem kruh iz ust krađe. Danes moramo žalibog objaviti nov takšen slučaj. 31 celjskih rodbin, ki sicer niso rojeni Nemci, ampak samo na nemški strani, prišlo bi ob kruh, ako bi se slovenska gimnazija iz Celja prestavila. Začetkom leta s solzami v očeh prihajajo k slovenskim profesorjem in za božjo voljo prosijo, da bi smele vzeti kakega slovenskega dijaka na stanovanje in hrano. Od nemških dijakov namreč celjske nemške rodbine nimajo skoro nič zaslužka, kajti pisali smo enkrat že obširno v našem listu, da nad 70 nemških dijakov stanuje v nemškem „Studentenheimu“. Seveda od teh celjski meščani nimajo nič dobička, kajti ti imajo vse doma v hiši, svojega mesarja, krojača itd., sploh tvorijo nekako konsumno društvo, ki mnogo celjskih rodbin spravi vsako leto ob lepe dohodke. Če bi slovenski dijaki ne bili v raznih celjskih slovenskih in nemških rodbinah na stanovanju, nastala bi pri 31 ubožnih nemških rodbinah nepopisna beda, kajti čeravno ne dobijo od dijakov bogvekoliko, mora se pomisliti, da so to najrevnejše rodbine, ki se zadovoljijo tudi s prav malimi dohodki, da se le revno pri življenju ohranijo. Samoobsebi je razumljivo, da so vse te rodbine v nepopisnem strahu, da bi s prestavljenjem slovenske gimnazije iz Celja prišle ob svoj pičli vsakdanji kruh. Oglasiti se seveda ne upajo, ker bi jih sicer nemški divjaki spodili iz svojih biš. Hodijo pa dannadan k nam in nas prosijo nasveta in pomoči. Obrnile bi se rada z enako prošnjo na vlado, kakor so se pred kratkim celjski obrtniki, pa se bojijo nemškega maščevanja. Vi, gospod ministrski predsednik, če nočete nam verjeti, nekaj pa lahko od vas zahtevamo: Preiščite te razmere po zanesljivih možeh, drugače ste brezsrčnež in tiran.

(Nekaj za smeh in kratek čas.) Celjski nemčurji govorijo tak jezik, da ni nemški in ni slovenski in ne rokovanjski. Govorijo n. pr. tako-le: „Bo barc?“ „Bos barc?“ „Bohin tust gen?“ „Bast, bos berst zogn, ban birt dih di muta frog, bo barst?“ — Kdor ve, kakšen jezik je to, dobi groš. Nekateri pravijo, da je to „nova nemščina“.

(Sedmi zaupni shod volilcev občine celjske okolice.) V sredo, dne 25. sušca t. l. je bil v občinski hiši na Bregu tik pred vrati nemčurskega Celja jako lepo obiskan in krasno uspel shod volilcev iz celjske okolice. Sprejele so se v zadevi celjskih mitnic, ljudske šole, nadalje glede nameravane zvižaje celjskih Nemcev o oropanju slovenske okoliške občine zelo ostre rezolucije in so volilci soglasno sklenili združeno obrambo svoje slovenske posesti nasproti nemški požrešnosti. Enak zaupni shod se vrši v okolici tudi danes, v nedeljo pa v „Narodnem domu“ v mestu Celju samem.

(Vojniške volitve.) 16. Zanimivost. Vojniške nemčurje je začelo postajati strah in začenjajo lagati. Zato jim pa nič več ne prizanesemo. Zadnjič smo vsled svoje prizanesljivosti pisali, da so blizu c. kr. poštne urada neke „frajlice“ zasramovale slovenske volilce. Ker se nam pa očita, da lažemo, povemo danes vse natančno, kakor je bilo. Ne blizu c. kr. urada ampak naravnost skozi okno iz uradne sobe c. kr. poštne urada v Vojniku se je to zgodilo. Poštna upraviteljica se imenuje Schoanier in je odgovorna za vsakogar, kdor je iz uradne sobe Slovence zasramoval. Skozi okno sta pa Slovence izzivali njena sestra Wissiak, ki je tudi nekaka poštna upraviteljica in hči znanega Cotla, ki je obogatel z groši slovenskih kmetov. Objavljamo pa to na izrecno zahtevanje zasramovanih slovenskih volilcev, ki bodo vse to pod prisego izpričali. To ni ovadstvo, kajti kaj takega mi nikdar ne odpuščamo in kot narodnjaki ne smemo odpuščati. Če bi nam kdo kaj ukradel, to bi še morebiti zamolčali, če se pa žali naš narod, pa ne odpuščamo, ker ne smemo. Da pa govorimo tako natančno, krivi so tisti, ki so nam očitali laž. Zda se bode vsaj resnica brezdomno dogotala.

— 17. Zanimivost. Dokaz, da se čutijo vojniški sleparji neprijetno prizadeti, ker razkrinkavamo njih sleparstvo, je izgovor, da so tudi med Slovenci bili taki volilci, ki ne stanujejo v Vojniku, n. pr. dr. Sernec, dr. Dečko, dr. Mayer. Ker so pa ti tepci tako predrzni, prinesemo prihodnji teden zares obris parcel, na podlagi katerih so vojniški nemčurji smeli voliti. Tedaj bo vsakdo lahko videl kaki sleparji so Vojničani. Izprevidel bo pa tudi vsakdo lahko, da imajo izvenvojniški Slovenci popolnoma drugo podlago volilne pravice, ker so resnični posestniki, ne pa kakor vojniški sleparji par-sežnjev velike parcele. Dr. Dečko ima v Vojniku velik vinograd s hišo, dr. Mayer hosto, dr. Sernec tudi hosto. To je razložek.

(Iz Gorjega grada) Vest, da okrožni zdravnik dr. Anton Vilimek v Gornjem gradu zaradi bolezni ne ordinuje ali da se je celo izselil, je popolnoma neresnična ali izmišljena šala ali pa zloba.

Kmetska organizacija.

(Dopis.)

Struja organizacije, katera se je lotila v preteklih letih vseh slojev človeštva, se je našega kmeta malo dotaknila; najnavadnejši delavci so se združevali in organizirali, da stoji zdaj eden za vse, vsi za enega, le kmet ni skrbel zato, oziroma drugi niso skrbeli zanj — on je ostal sam. Le nekaj kmetskih društev je stopilo pod različnimi imeni v življenje. Skrb za obstanek pa je pri kmetu tako velika, da postavi vse druge skrbi in želje v ozadje. Marsikaj se je že nasvetovalo, marsikaj že storilo, pa pomanjkanje za to pripravnih in pripravljenih moči povsod ovira, da se taki nasveti, take želje ne uresničijo. Vsak je svoje sreče kovač; kmet si naj pomaga sam. Res je! Naj bi skušal pomagati najprej sam, potem mu bodo pomagali drugi. Česar bi pa sam, kot ena oseba, ne mogel doseči, v tem naj bi upošteval pregovor: „V združenju je moč“!

Ako vprašas kmeta, zakaj si ne kupi potrebnih strojev, izgovarjal se bo, da ni nič posebnega. Resnica pa je, da si jih raditega ne nabavi, ker nima denarja zato. Poznam kmeta, ki je rezni stroj zelo grajal, pozneje je pa bil prisiljen vzeti ga in zdaj ga ne more prehvaliti. Slamo-reznice so cene in vrh tega tako potrebne, da jih mora vsak imeti.

Drugače pa je to z mlatilnicami in drugimi poljedelskimi stroji, ki se ne rabijo zmirom, in so vrh tega zelo dragi. Ali bi ne bilo umestno, da bi se več kmetov združilo in si skupaj kupilo take potrebščine, če že vsak zase ne more. Kako bi si s tem pomagali! Z malimi stroški bi dosegli vse. S takimi stroji, kakor so n. pr. mlatilnice, ki se redko in malo rabijo, bi to čisto lahko šlo. V ogib preprirov bi se bilo treba predgovoriti, kdaj bo rabil stroj ta, kdaj oni. Na ta način bi lahko naenkrat imeli vse, kar potrebuje in zahteva kmetško gospodarstvo, ne da bi se morali zadolžiti. Če bi si slednjič še postavili shrambo za tako skupno imetje, bi se že lahko govorilo o naprednem kmetijstvu.

Kar smo rekli o izdatkih, ki se kolikor močje znižajo, velja tudi o prejemkih, ki se naj zvišajo. Kmetje zmirom tarnajo, da so njih pridelki tako ceni, in da jih morajo skoro zastonjati. Deloma je to res, deloma tudi ne; deloma so si sami krivi, deloma drugi. Trgovci rajši kupijo večje množine. Tudi napravi oni, ki ponudi več, vtis premožnega; če pa kdo ponudi malo, napravi vtis revnega, ki potrebuje nujno denarja. V tem slučaju izkoristi trgovec svoj položaj, ker ve, da se hoče in mora ponudnik iznebiti na vsak način svojega blaga. Trgovec vidi njegovo zadrego, začne blago grajati, ali se sploh brani je kupiti, in slednjič mora biti prodajalec zadovoljen, če sploh kaj dobi zanje. V take položaje bi kmet nikoli ne smel priti! Pa kako to zaprečiti. Tudi tukaj bi se naj upoštevale besede: V združenju je moč.

Kmetje bi napravili skupaj zalogo za vse različne poljske in vobče kmetijske pridelke; to pa ne trgovcem v kvar, ampak sebi v korist. Kmetje bi svoje pridelke znosili skupaj, povpraševali po ugodnem kupcu ter potem v ugodnem času prodali vse skupaj. Če bi pa morebiti po-

sameznik ne mogel čakati na skupilo, in bi ta koj potreboval denar, bi se mu ta odšel iz nalašč v to svrhu položene svote. Dalo bi se mu nekaj, kolikor potrebuje in se reklo: Zdaj so cene jako nizke, zdaj ne bomo prodajali; kakor pa to storimo, dobiš ti dotični presežek iz skupila. Dobro vodstvo bi bilo steber takemu podjetju.

Taka in enaka podjetja se že tuptam naha jajo, bodisi pod tem ali onem imenu. Zd

Druge slovenske novice.

(Društveno gibanje v Ljubljani) je jako živahno. Kakor je povedal pri zadnji občinski seji obč. svetnik Lenče, je v Ljubljani 162 raznih društev. Potemtakem kaže Ljubljana za Dunajem najživahnejše društveno gibanje.

(Ponesrečil se je) v Ljubljani občeznani in priljubljeni štabni višji zdravnik gosp. dr. Stare. Vozeč se na biciklu se je hotel izogniti električnemu vozu, je zadel v drug voz in padel podenj, tako da sta mu šli kolesi čez noge.

(Nesreče pri gradnji železnice čez Karavanke) se v zadnjem času vedno bolj in bolj množe. Te mesec so se v predoru v Hrušici na Gorenjskem ponesrečili štirje delavci vsled eksplozije plinov. Vodstvo je ustavilo zaradi tega nekaj del in se prizadeva, da bi se z varnostnimi napravami nesreče omejile. Zahtevalo je tudi tozadevnih navodil od žel. ravnateljstva.

(Nova podružnica „Planinskega društva“) se ustanovi za okraj Kranjska gora na Gorenjskem s sedežem na Jesenicah. Pravila so od ministrstva že potrjena in so sedaj predložena kranjski deželni vladi.

(Razveljavljeno suspendiranje) C. kr. notar v Gorici, g. Karol Čibej, je bil začasno suspendiran. Sedaj je pa tržaško nadsodišče izdalo odlok, s katerim se omenjeno suspendiranje razveljavlja.

(V pokoj je stopil) ravnatelj goriške gimnazije Henrik Gross. Bil je trd Nemec, in njemu se morajo Goričani zahvaliti, da se je pri šolskih mašah vpeljal le nemško in latinsko petje. Pred njim se je pelo v slovenskem in laškem jeziku. Izpraznjeno mesto ravnatelja na gimnaziji, na kateri se izobražuje skoraj vsa slovenska mladina goriška, je pač tolikega pomena, da se morajo prizadejeti čimteljji potruditi z vsemi močmi, da to mesto zasede naš moč.

(„Slovenija“ in „Primorski list“) Ni naš namen, da bi se vtikali v primorske zadeve, ali tuptam pa vidimo v primorskih listih marsikaj, kar deluje na naše narodno prepričanje, kakor bi nas polil s curkom mrzle vode. Listič „Primorski list“ se je spravil na „Slovenijo“ in ji predbaciva, da „berači“, ker se je obrnila na slovenske denarne zavode za podporo, in pozivlja le-te, da naj Sloveniji odrečejo podporo, češ, da je „skozi in skozi liberalna“. „Slovenije“ ne bomo branili, ker se sama lahko obrani takih zavratnih napadov. „Primorskemu listu“ bi pa svetovali, da naj v prihodnje rajši opusti svoje slabe dov-tipe, ali pa naj jih porabi sam zase.

(Trgovec z dekleti) V Trstu je neki Nippi, seveda Italijan najčistejše krvi, posestnik tingl tangla, vabil po časopisih mlada dekleta, da jih izvežba v petju. Policija je izvedela, da le zato vabi dekleta, da bi jih prodal v Orijent. Policija je priredila hišno preiskavo, toda Nippi jo je prej popihal.

Društveno gibanje.

(Pri občnem zboru biciklistov „Celjskega Sokola“) dne 21. t. m. se je izvolil sledeči odbor: Krajnc Franjo, predsednik, Jošt Franjo, podpredsednik in blagajnik, Voglar Franjo, tajnik, Anderwald Albin, reditelj, Fabiani Pavel, orodjar.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) zboraže v nedeljo, dne 5. aprila t. l. v okoliški šoli v Celju po nastopnem sporedu: 1. Zapisnik. 2. Društvene zadeve in nasveti. 3. Podavanje: „Nekaj o Celju“. 4. Iz šolske prakse. Gg. pevci naj pridejo ob en četrt na 11. uro dopoldne k pevski vaji. Pripravijo naj se za pesmi: „Moh. pesmarica II. del“ — št. 3, 6, 7, 21 in 24. — Zborovanje se prične ob 11. uri. K številni udeležbi vlijudno vabi.

Armin Gradišnik
t. d. predsednik.

(Politično društvo „Pozor“ v Ptuj) si je izvolilo pri občnem zboru nastopni odbor: gg. Josip Zelenik, predsednik; Miha Brenčič, namestnik; za odbornike: gg. dr. Fr. Jartela, dr. Tom. Horvat, Alojz Suta, Fr. Mohorič in Drag. Zupančič; za namestnike pa gg. Josip Sinko, Ivan Muršec in Aleksander Pinterič.

(Zahvala) Slavna posojilnica v Mariboru je blagovolila darovati „Slovenski šolski Matici“ znesek 50 K v društvene namene. Za to vele dušno darilo se uroja podpisani odbor v društvo nem imenu izrekati slavni posojilnici najsrčnejšo zahvalo. Naj bi se našlo obilo posnemovalcev. Odbor „Slovenske šolske Matice v Ljubljani“, dne 22. marca 1903

(„Slovenska Matica“) vabi na CXXXI. odborovo sejo v Ljubljani, v ponedeljek dne 30. marca 1903, ob petih popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXX odboruvi seji. 3. Poročilo knjižnega odseka. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Eventualija. Fr. Levec, predsednik.

(Slovensko akademsko društvo „Ilirija“ v Pragi.) Na II. rednem občnem zboru dne 18. marca 1903 in v drugi odborovi seji dne 19. marca t. l. „Slovenskega akademskoga društva „Ilirija“ v Pragi“ je bil izvoljen naslednji odbor: Cand. iur. Egon Starč, predsednik; stud. tech. Vekoslav Smolč, podpredsednik; stud. iur. Josip Marn, tajnik; stud. tech. Viljem Kukec, blagajnik; stud. iur. Janko Pretnar, kazižničar; stud. iur. Julij Pavliček in stud. phil. Pavel Pestotnik, preglednika. Namestništvo v Pragi je društvu dovolilo, da se sme imenovati „akademsko“, kar je bilo de facto že prej.

Dopisi.

Od Savine. Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj je zboražalo dne 4. prosinca v prijaznem št. Janžu. V gostoljubni hiši vrliga gospodarja p. d. Korena se je zbralo lepo število učiteljskega našega okraja in so zlasti bile gospice skoraj v polnem številu. Na novo so pristopili k društvu: nadučitelj gosp. Radoslav Knaflč na Gorici, šolski vodja g. Ivan Pušenjak v Šmihelu in učitelj g. I. Armič v Mozirju. Ti gospodje so prišli na jesen v gornjegrajski okraj in so pokazali s svojim takojšnjim pristopom k stanovskemu društvu, da vedo ceniti kolegialnost. Po pozdravu predsednikovem in prečitanju zapisnika zadnjega zborovanja povzel je besedo gosp. Praprotnik, moziški nadučitelj. Predaval je o sadjarski razstavi, ki je bila meseca oktobra t. l. v Mozirju, o vplivu iste in končno iz lastne skušnje pridjal več opazk v umnem sadjarstvu, zlasti o izbiranju pravih, našega okraja legi primernih vrst.

Ker bi to predavanje gotovo zanimalo marsikatero kmetovalca, je le obžalovati, da niso prišli sadjerejci-kmetje tokrat h Korenu, kjer bi zvedeli marsikaj koristnega. V kratkih potezah hočem podati jedro govornikovega predavanja.

„Kmetijsko društvo za gornjegrajski okraj“ je pri svojem zboru dne 31. avgusta t. l. na Rečici sklenilo, prirediti sadno razstavo za ves okraj. Sadju bi lahko razstavil vsakdo, in povabili bi se tujci, da pridejo si isto ogledat in na ta način bi se več kupcev sadja privabilo v naš okraj, kar bi vzdignilo ceno sadju. Izvolil se je odsek, ki naj vse potrebno ukrene. Ker pa društvo ni imelo dovolj gnotne podpore, zlasti ker okrajni zastop ni dal nič, se je opustila razstava za ves okraj, ampak se je priredila le majhna krajna razstava. Zanimanje za njo je bilo precejšnje. Tudi nekaj tujih kupcev, — ki so slučajno za njo izvedeli — si je prišlo sadje ogledat in posledica je bila, da je poskočila v Mozirju cena lepih jabolok.

Predavatelj je nasvetoval, naj se ne goji dosti vrst, ampak le nekaj, pa tiste dobre. Kupci nimajo radi mešanega sadja, ampak dosti ene vrste. Nadalje kupujejo radi tako sadje, ki je trpežno, katero ima lepo zunanost in prijeten okus. Če se v našem okraju omejimo na kakih 20 vrst, je to popolnoma dovolj. Iz lastne skušnje pripoča g. Praprotnik sledeče vrste jabolok, ki uga-jajo našemu podnebj:

1. Kanada rajneta ali pariški rambona. Je zelo drago jabolko. Se drži do aprila in je

finega okusa. Rodi vsako leto. V Gradcu so sedaj ta jabolka kg (3-4) jabolke 40 kr.

2. Bobovec. (Der grosse rheinische Bohnapfel). Se odlikuje po rodovitnosti in se drži do junija. Drevo raste lepo, močno in je sad v jeseni zelen.

3. Baumanova rajneta. Pri obilni rodovitnosti spada med najboljše vrste.

4. Princ Rudolfovo jabolko. Je zelo lepo in veliko.

5. Mošancka.

6. Ripotonov pipinek. Lepo in zelo okusno jabolko. Je letos v Gradcu najdražje.

7. Ananas rajneta. Najfinejši namizni sad. Najprikladnejši za pritlikovce.

8. Belorožnik. Nadomestuje pri nas beli zimski kalvil, kateri pri nas ne stori. Trgovci ga najraje kupujejo in rad rodi.

9. Kraljevi kratkopecelj. Cvete tri tedne pozneje, kakor druge vrste in se sad dolgo drži. Primeren za take kraje, kjer se je treba bati pozebe.

10. Kaselska rajneta. Dela lepo krono in je trpežna. Izvrstna za trgovino in je pri nas že precej razširjena.

11. Šampanjka se odlikuje po silni rodovitnosti. Je lepo in okusno jabolko.

12. Harbertovka. Slovi radi lepote.

13. Zlata parmena.

14. Kralj Samo. (Bismarck Apfel). To jabolko je rariteta. Odlikuje se po izvanredni debelosti in lepoti. Nemški nacionanci zelo držijo to jabolko v čisljih. Prodajo se po 2 in 3 goldinarje jabolko in še višje.

Gosp. Praprotnik nasvetuje naj se v prvi vrsti gojijo: Kanada, Bobovec, Baumanka, Mošancka in Šampanjka; v drugi pa Princ Rudolf, Zlata parmena, Belorožnik, Kaselska in Ananas.

Če se omejimo samo na nekatere vrste, s tem koristimo sebi in celemu okraju več, kakor pa, da bi bogve koliko vrst gojili.

Pred vsem pa se naj ne kupujejo drevesa od raznih strani n. pr. od Kranjcev, ki vsako leto pripeljejo cele vozove drevesc v našo dolino. Drevesa so sicer lepa na videz, a ne uspevajo v naši zemlji in tudi ni nobena prava vrsta cepljena na nje.

Predavatelj je prinesel vse opisane vrste jabolk seboj in smo jih lahko ogledovali in končno tudi poskušali.

Za res zanimivo in stvarno razpravo se je predsednik v imenu vseh srčno zahvalil in le obžaloval, da ni bilo več kmetovalcev navzočih, ki bi gotovo več ali manj pridobili na skušnjah znanega sadjereja.

Blagajnikovo poročilo kaže prebitka K 1320.

Volitev odbora je imela sledeči izid: načelnik g. Ivan Burdian — Šmartno; namestnik g. Fran Praprotnik — Mozirje; blagajnik g. Peter Wudler — Ljubno; tajnica gospica Kristina Volc — Šmartno; odbornika g. Fran Kocbek — Gornji grad in g. Josip Terčak — Sv. Frančišek.

Na to smo se še razgovarjali o različnih stanovskih zadevah in posebno o „Zavezi spodnještajarskih učiteljskih društev“.

Po oficijelnem delu smo se pa zabavali do večera ob petju, šalah in prosti zabavi. Pridružilo se nam je še nekaj lovcev iz Račice.

Prihodnje zborovanje meseca maja pri Sv. Frančišku.

Politični pregled.

(Politični položaj v Avstriji) je postal res idiličen, kakor pravi „Informacija“. Odkar se je v zadnji seji državnega zbora sprejela nagodbena predloga v prvem branju, molči vse časopise o političnem položaju in piše o dobroteljskih zavodih in drugih stvareh, ki imajo kaj malo opraviti s politikom. Državni zbor, ki je imel sedaj skoraj celi teden počitnice, se menda zaključuje že začetkom aprila in potem se skličejo deželni zbori. Vlada bo sklicala vse deželne zборе, ako bodo deželni odbori želeli, da se skličejo.

(Še enkrat glasovanje za brambno predlogo.) Zadnja „vahtarca“ se je otrsela zopet enkrat na naše poslance in jim predbacivala, da so oni zakrivali, da je bila predloga sprejeta. Seveda se je pa „trobilo“ iz celjske rotovške

pri tem neizrečeno vrezalo, ker je hotelo ulice pri tem neizrečeno vrezalo, ker je hotelo s svojim onemoglim čvakanjem oprati zamorca Pommerja, ki je s svojimi tovariši nemškimi nacionanci glasoval za predlogo, ko so naši poslanci v odseku glasovali proti predlogi in so se pri glasovanju v zbornici oddaljili, dasiravno tudi tega nismo odobrvali. Naši poslanci niso zakrivali, da je bila predloga sprejeta, temuč kriv je bil le širokoustnež Pommer in njegovi bratci, ki so se naravnost ponujali vladi, beračili in barantali toliko časa okrog Körberja in drugih ministrov, da jim je končno le vrgel radi lepšega par drobtin, da so potem mogli oddati svoje glasove za vladino predlogo. In zdaj ono celjsko nemčursko revše nekaj blebete, česar samo ne razume. Pommer ostane črn, če mu prav „vahtarca“ spraska pri omivanju vso kožo s telesa.

(Dalmatinski deželni zbor) ni bil sklican, ker so poslanci izjavili, da bi bilo preveč stroškov za pordnevno zasedanje, ker bi se vsled prekratkega časa ne moglo nič važnejšega sklepati.

(Obstrukcija v ogrskem državnem zboru) se nikakor ne da utolažiti. Dogodki v zbornici in demonstracije na ulici so tako resnega značaja, da so vladini krogi končno vendarle prišli do prepričanja, da se bo moralo opozicijskim strankam vsaj nekoliko ugoditi. V vsem seveda ni mogoče, kajti skrajna levica je stavila zahteve, katerih ni nikakor mogoče takoj izvesti. Zahtevala je za redno vojsko ogrske zastave in znamenja ter ogrski službeni jezik. Prvi zahtevi bo vlada najbrž ugodila, drugi pa ni mogoče, ker ni toliko ogrskih častnikov, da bi se mogel uvesti v vseh ogrskih polkih ogrski službeni jezik. Ako se bo opozicija zadovoljila z uvedenjem ogrskih zastav in znamenj, potem bo obstrukcija pri kraju, ako pa ne, bo morala vlada razpustiti državni zbor in apelirati na narod.

(Svetožar Hurban Vajanský), urednik slovaških „Narodnih Novin“ v Turčanskem Sv. Martinu je stal 21. t. m. pred budapeštanskimi mažarskimi porotniki obtožen radi hujkanja proti mažarski narodnosti. Veliko avstrijskih častnikov je ponatisnilo omenjene članke, med njimi tudi nekaj naših slovenskih, in državna pravdnistva niso videla nič žaljivega v njih. Z narodnim šovinizmom prepojeno mažarsko sodišče v Budapešti je pa Hurbana obsodilo na dva meseca zapora, 400 K globe in povrnitev stroškov. Fej, taka pravica!

(Nemiri na Portugalskem) so baje že potihnili. Vsaj iz Coimbre javljajo, da vlada tamkaj popolen mir. Iz drugih krajev pa še ni nikakih poročil.

(Položaj v Maroku) se je zboljšal. Sultan se je zopet preselil v stolno mesto Fez. Ustaši se le še tupatam pokažejo, pa v tako majhnem številu, da jih takoj razorože.

(Venezuela.) Predsednik Castro se je odpovedal predsedništvu, toda kongres demisijske doslej ni sprejel in naprosil Castra, da vztraja na svojem mestu, kar pa le-ta najodločneje odklanja.

Posojilnica v Rajhenburgu

ima v nedeljo, 19. aprila popoldne ob 3. uri svoj

letni občni zbor

v svoji pisarni. Dnevni red: 1. Račun za l. 1902. 2. Volitev načelstva in nadzorstva. 3. Predlogi. Ako bi ta zbor ne bil sklepčen, se vrši takoj ob 4 uri drug občni zbor, ki sklepa brez ozira na število pričujočih udov.

(134)

Naprodaj je novo zidana

hiša.

Zraven je 8 oralov zemljišča, vinograd in gozdi. Hiša se nahaja na zelo prijaznem kraju, 20 minut od žel. postaje in je pripravna za vsako obrt.

Več pove Franc Dolinar, Zabukovce, pošta Griže pri Celju, Savinjska dolina. (136) 3-1

(138)

Neža Zupanc naznanja v svojem in imenu svojih sorodnikov pretužno vest, da je njen nepozabni soprog, gospod

JANEZ ZUPANC

hišni posestnik v Gaberjih pri Celju, ud ravnateljstva Celjske posojilnice itd.

danes ob pol 1. uri popoldne, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 61. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bode v soboto, dne 28. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Gaberjih na okoliško pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bode brala v ponedeljek, dne 30. t. m., ob 8. uri v mestni župni cerkvi.

Dragi rajni bodi priporočen v molitev in blag spomin!

Gaberje pri Celju, dne 26. sušca 1903.

U gornjegrajski okraj!

Ker se ali iz šale ali iz zlobe razširja po našem okraju izmišljena vest, da zaradi boleznine ordinujem, ali da sem se celo izselil, proglašam tem potom te vesti kot popolnoma izmišljene in bom proti raznašalcem nastopil zakonito pot.

V Gornjemgradu, dne 24. marca 1902.

Dr. Anton Vilimek

(137) 1

okrožni zdravnik.

Kmetija naprodaj.

Zaradi rodbinskih razmer se proda posestvo z vsem gospodarskim poslopjem, 19 oralov dobro zarašenega črnega gozda in 19 oralov njiv, travnikov in sadovnjaka. Posestvo leži blizu premogokopa v Zabukovci na Sp. Štajarskem.

Več se izve pri lastniku Fran Novaku na Vranskem. (135) 2-1

Išče se stanovanje

v Celju ali bližnji okolici z dvema sobama, kuhinjo in zraven spadajočimi prostori. Ponudba se naj pošilja pod „Ptujec“ na upravništvo (133) 1 „Domovine“ v Celju.

Kozolec

v dobrem stanu, z osmimi okni, v Loki pri Ojstrici, občine Št. Jurij ob Taboru se prodaja. Ponudba pod „V. Š., Mühlfhof, Celje“.

(115) 3-3

Trgovina

s špecerijskim blagom je v Celju **naprodaj.**

Več pove upravništvo „DOMOVINE“ v Celju.

Krompir, fižol, predivo

(106)

— kupi —

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Kdor kaj ima, naj takoj naznani.

Naprodaj je

ročni točilni voz

(Handausschankwagen)

za izdelovalce sodavode po najnižji ceni pri

GUSTAVU FISCHER

(140)

Ljubljana.

Naprodaj je

hiša v Zabukovici (v griški fari). Hiša je z enim nadstropjem, poleg mlin in žaga, marof in hlev za svinje. Leži pri cesti, 5 minut od premogokopa ter je za vsako obrt pripravna. Več se izve pri posestniku JOS. CILENŠEK-u v Zabukovici.

(117) 3-3

Sprejmeta se dva pridna hlapca za konje v službo.

Oglasiti se je v upravništvu tega lista pisмено.

(124) 3-3

V najem se da hiša v Trbovljah

pri farni cerkvi tik okrajne ceste. Ta obsega eno veliko in eno malo sobo in kuhinjo ter je pripravna za kako malo trgovino ali kako drugo obrt. 128 3-2

Pristnega in okusnega ljutomerčana

lastnega pridelka prodaja od 56 litrov naprej po prilično nizki ceni

Ivan Kočevar v Središču

(126)

kateri posoja tudi potrebne sode. 5-2

Kdor želi kupiti več kot pol hektolitra prave, dobre in fine

slivovke in tropinovca

naj se obrne na lastnika posestva Orchovec

Dragotina Fröhlich, pošta Sv. Petar Orchovec

(85) 8-5

na Hrvaškem

Posojilnica v Celju naznanja tužno vest, da je danes njen večletni in mnogozaslужni član ravnateljstva, gospod

Janez Zupanc

hišni posestnik itd. v Gaberjih pri Celju

izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega pokojnika bode v soboto, dne 28. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Gaberjih na okoliško pokopališče.

V Celju, dne 26. marca 1903.

(139)

Trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja na debelo in drobno

Dragotin Hribar-ja v Celju.

Velika izbira vsakovrstnih albumov za slike, poezije in razglednice, glasbenih inštrumentov, razglednic s slikami, molitvenikov, trgovskih knjig, gosli, citre, kitare, tamburice itd.

Svilnati papir v vseh barvah, barvani papir na eno ali obe strani, zlati in srebrni papir, zlata pena, podobice za jaslice, perje za cvetlice, cvetje in žica za cvetlice, barva in mah.

Lastna zaloga šolskih zvezkov.

Temni lak za šolske table.

Štampilje in vignjete za urade, društva, trgovce in privatnike.

Glavna zaloga cigaretnih papirčkov v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Spodnje Štajarsko.

— Točna in solidna postrežba. —

(444)

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin - mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje gl. 1-20.

Vse želodčne

bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupa s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se jetebe dalje zdraviti

življenski balzam

"SALVATOR"

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo, za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.

Pomada iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRANA RIEDL-a

"SALVATOR"-lekarni v

Varaždin (Hrvaška)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše z nadaljno uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na aceti'en, da se ulove leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za zveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino,

zbiralnike (triere), mlaticilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot

po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-6

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

zarezane strešne opeke (Strangfalz-Dachziegel) rdeče in črne in
glinastih peči v raznih barvah in velikostih.

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene. — Solidna, dobra in
točna postrežba. (76) 5-5

„Svoji k svojim!“

= Delavnica za vsa cerkvena dela =
* **KONRAD SKAZA** *
St. Ulrich, Gröden, Tirol.
se priporoča za izdelovanje
svetnikov, altarjev in vseh
v to stroko spadajočih del. ooooooooooooo
Za vsa naročila originalne fotografije mojih
del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-3
Za vsako slovensko naročilo ooooooooooooo
od 100 K
umetno rezljano razpelo zastoj.
oo

(116) 2-2

A. 6/3-
18

Oklic.

C. kr. okrajna sodnija v Marenbergu daje
naznanje, da se bode vsled prošnje kuratorja
zapuščine z dne 4. januarja 1903 pri Sv. Ivanu II.
umrle Agate Lesjak prostovoljnim potom prodalo
zapuščinsko zemljišče vlož. št. 67, dač. občina
Sv. Ivan II. (krčma) s pritliklino, obstoječo iz
gospodarskega in krčmarskega orodja vred javno
dražilo in sicer se določa kot oklicna cena
znesek po 10 000 K.

Hkrati se bodo prodale tudi druge pre-
makljivosti.

Dražba se bo vršila dne 4. aprila ob 9 uri
predpoldne v poslopiju, katero je prodati to se
pri Sv. Ivanu II.

Ponudbe pod oklicno ceno se ne bodo
sprejemale.

Premičnine se bodo najboljšemu ponudniku
le proti takojšnjemu plačilu ponudka oddale.

Upnikom zavarovanim pri zemljišču ostane
zastavna pravica brez ozira na doseženo kupnino.

Izkupila je položiti pri sodniji. Dražbeni
pogoji se smejo ogledati pri podpisani sodniji.

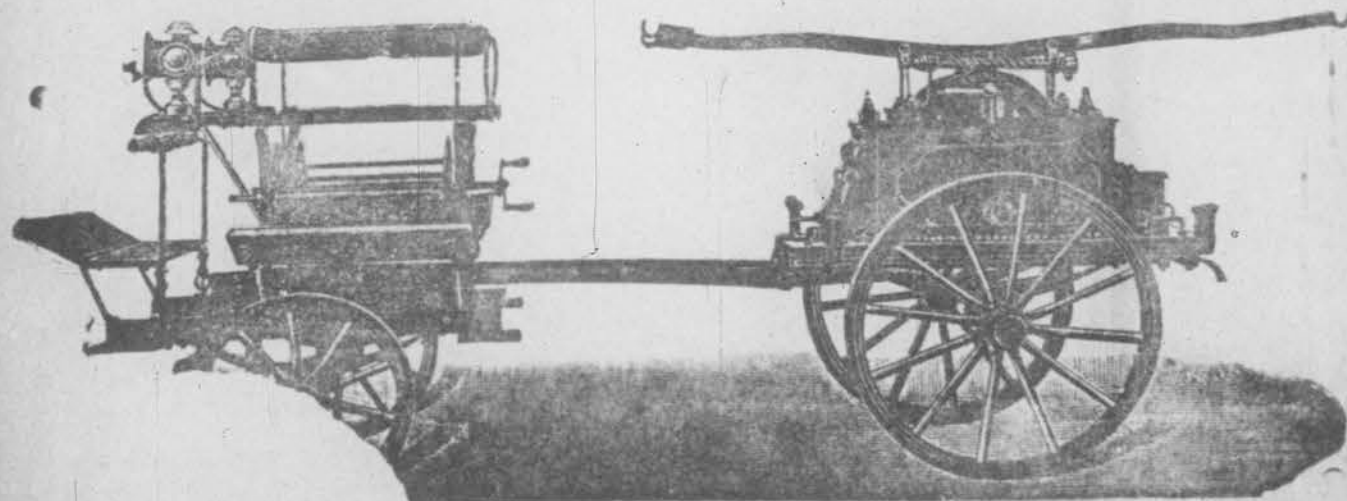
C. kr. okrajna sodnija v Marenbergu odd. I.
dne 26. februarja 1902

Več mladih oženjenih ljudi

se sprejme pod ugodnimi pogoji v službo.

Oskrbništvo posestva Grabštanj

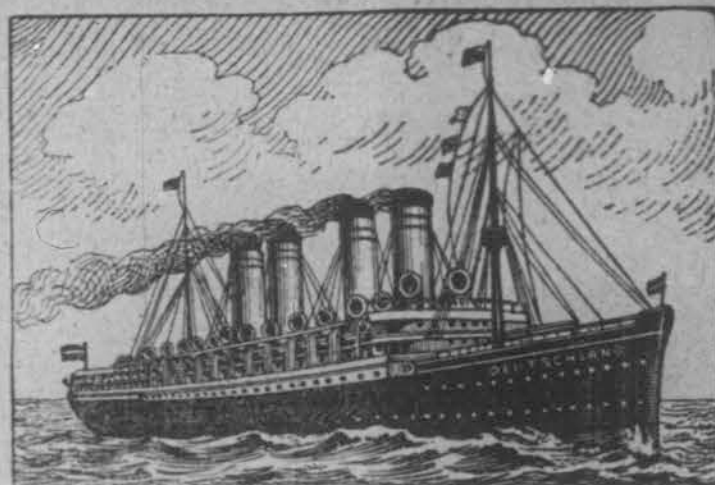
(121) 3-3 pri Št. Jurju ob juž. žel.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

(645) 50-39

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov
ki vozijo na
AMERIKO
Hamburg—New-York
(233) 75 le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta št. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
žele. one, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kme-
tijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico
v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Martin Kolšek

čevljarski mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanju obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršujejo točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

PETER KOSTIČ

v Celju, Glavni trg št. 2 (Štajarsko)

priporoča gg. trgovcem in preprodajalcem sledeče:

Britve, nože, vilice, žepne nože, pipe, škarje, žlice, različne igle, naprstnike in šila, česalnike, milo, parfem, masti za brke. Gumbe iz kovine in kosti, broše, mošnjice za denar, pasove, biče in bičala, svinčnike, radirke, črnilo, pečat, kamenčke, tablice in škatle za šolarje, držala za peresa, knjižice, pismeni in kancelijski papir, barvani in svileni papir, papir v mapah in škatljah, zlato peno, papir za cigarete, zavitke, torbe za učence, škatle za peresa in držala, lončene, lesene in porcelanaste pipe, ustnike, cevke za cigarete in smotke, krtače za zobe, za lase in obleko, očala, tehtnice za vino in žganje, termometre in barometre, dreto, špate, šmis, pipe za sode, košare, harmonike, ogledala v plehu in lesu, meterske mere, balončke itd. — Nadalje: srajce, bele in jačrove, spodnje hlače, ovrtnike, manšete, povoj, žepne robce, mašne, kravate, pavolo, belo in barvano, sukanec v štrencih in špulah, sukanec za kvačkanje, šnirance, volnene in svilene trake, različne žnore, kapice, rokavice, solčnike in dežnike, podveze in naramnice, molke, podobice, križe, svetinjce, sv. slike itd. itd.

Vse po najnižjih trgovskih in kramarskih cenah.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostitih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna urzla jedila vedno na razpolago.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpeljeno gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti

v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

Velika trgovina

tu- in inozemskega manufakturnega blaga

na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju. Pri dobrem pastirju. Cesarja Jožefa trg. Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju

ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper hezode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatnino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Postrežba točna in solidna!

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavnbi in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Anton Topoljak

trgovec s špecerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

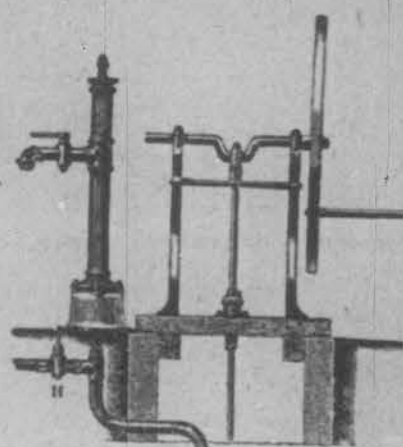
Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

IVAN REBEK

stavnbi in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železnograje, vrata, — — — šteditnike, vodovode, — — vodnjake i. t. d.

Vedno v zalogi

strelne

priprave

zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

JOSIP KREGAR

stavnbi in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke!

Postrežba točna!

Anton Kolenc

trgovec s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno šupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najljubše priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.